

A Fővárosi Ítéletábra a Lékó és Társa Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Lékó László ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek, dr. Fülöp Éva ügyvéd (....) által képviselt I.rendű alperes neve (....) I. rendű, II.rendű alperes neve (....) II. rendű, **III. rendű alperes neve.** (....) III. rendű és IV.rendű alperes neve (.....) IV. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2016. január 27. napján kelt, 16.P...../2015/6. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt benyújtott és 10. sorszámra indokolt fellebbezése, valamint az alperes 7. sorszám alatti csatlakozó fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetékből a felperes 109.400 (Százkilencezer-négyszáz) forintot, az I. rendű alperes 65.900 (Hatvanötezer-kilencszáz) forintot, a II-III-IV. rendű alperes külön-külön 1.600 (Ezerhatszáz) forintot köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemleges 68.400 forint + áfa összegű perköltséget, valamint az adóhatóság külön felhívására 82.100 forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet tényállása szerint a felperesi cég ügyvezetője, **G.G.Gy.**, valamint a II. rendű alperes az 1990-es évek elején ismerkedtek meg, majd közelebbi barátságba kerültek. Ezt követően közöttük üzleti kapcsolat és együttműködés jött létre több tevékenység keretében. A II. rendű alperes kezdetben a **Zs. Bt.** keretében, majd 2004 évben a **3R. Bt.** nevében kötött megbízási szerződést a felperessel. Ez utóbbi cég ügyvezetője a IV. rendű alperes volt, azonban a tényleges tevékenységet a II. rendű alperes végezte. 2007 évtől kezdődően a felperes a III. rendű alperessel állt üzleti kapcsolatban, amelynek képviselője a IV. rendű alperes volt, tényleges tevékenységet azonban ekkor is a II. rendű alperes végzett. A II. rendű alperes személyes tevékenysége a magyar rekordok regisztrálása és nyilvántartása volt, amelynek keretében jelentkezési lapokat küldött ki, valamint a regisztrálás fejében díjat számlázott ki. A felperes a III. rendű alperes részére megbízási díjat fizetett üzletkövetítés címén.

A felperes, valamint a III. rendű alperesi cég, illetve a nevében eljáró II. rendű alperes közösen végezték Magyarországon a rekordkísérletek nyilvántartásba vételét. A felperes létrehozott egy

r....hu weboldalt kifejezetten a magyar rekordok publikálására. 2000-től kezdődően folyamatosan 2011-ig ezen regisztrálták a rekordokat. Az érdeklődők ezen a honlapon keresztül tudtak jelentkezni, a tényleges ügyintéző, illetve kapcsolattartó azonban a II. rendű alperes volt. A jelentkezési lapon szerződő félként a felperes került feltüntetésre, és a felperes kötött szerződést a jelentkezőkkel. Ebben vállalta többek között, hogy nyilvántartásba veszi a rekordkísérletet, a rekord tényéről tájékoztatja a nyilvánosságot és a jelentkezők a felperesnek fizettek a hirdetésért díjat. A rekordkísérlettel kapcsolatos bevételek a felpereshez folytak be, amelyet egy sajátos, ún. fordított technikájú számlázás keretében a II. rendű alpereshez kötődő és az évek során változó különböző jogi személyek, cégek számára fizetett meg a felperes.

Az I. rendű alperes 2012. július 31-én került nyilvántartásba, elnöke a II. rendű alperes. Magyarországi rekordkísérletek regisztrálását végzi díj ellenében, mely tevékenységet valójában a II. rendű alperes látja el 2012 évtől kezdődően ezen cég keretei között. A felperes és az I. rendű alperes között a viszony az évek során megromlott, az üzleti életben nem kívántak tovább együttműködni, üzleti kapcsolatuk 2012 év végén és 2013 év elején megszakadt, ettől kezdődően a II. rendű alperes sem a rekordkísérletek regisztrálásával kapcsolatos, sem egyéb gazdasági tevékenységet nem végez a felperes részére.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes megsértette az üzleti titkát 2013 januárjától kezdődően, mivel a felperes által kitalált és kidolgozott módszerrel, az ügyfelek és partnerek adatainak felhasználásával végezte a rekordkísérletek regisztrálását díj ellenében.

Kérte továbbá a felperes az I. rendű alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, megfelelő elégtétel nyújtására, valamint a sérelmes helyzet megszüntetésére, és a jogsértést megelőző állapot helyreállítására. Ezen túlmenően az alpereseket 1.368.000 forint kártérítés egyetemleges megfizetésére is kérte kötelezni, amely összeg az alperesi egyesület honlapján 2013. februártól 2014. februárig megjelentetett regisztrált rekordok száma alapján került meghatározásra. Hivatkozása szerint üzleti titok az a módszer és eljárás, amellyel a felperes a rekordkísérletek regisztrációját végezte és amelyhez jelentkezési lapot, űrlapot dolgozott ki. Az I. rendű alperes tevékenysége egyértelműen a felperes által korábban végzett tevékenység folytatása adatainak és kidolgozott eljárásának engedély nélküli felhasználásával. Az I. rendű alperes valójában a II. rendű alperes személyes tevékenységével követte el a jogsértést, ugyanígy a III. rendű alperes is, aki a felperessel megkötött szerződés kapcsán jutott hozzá adatokhoz és a II. rendű alperest alkalmazta. A IV. rendű alperes felelőssége mögöttes, mert ő a beltagja a III. rendű alperesnek.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a sérelmezett magatartás nem üzleti titoksértés, a hazai rekordok regisztrálása, jegyzőkönyvezése nem felel meg a jogszabályban meghatározott üzleti titok fogalmának. A II. rendű alperes szellemi terméke a rekordkísérletek regisztrálása és az ezzel kapcsolatos mindennemű eljárás és jegyzőkönyvezés. Vitatták, hogy a felperesnél lévő adatbázist az alperesek üzletszerzés céljára használták volna fel, továbbá arra hivatkoztak, hogy nem az alperesek keresik meg a rekordokat készíteni szándékozókat, hanem éppen fordítva történik.

Az elsőfokú bíróság a keresetet nem találta alaposnak. Határozatát a Ptk. 81. §-ának (1) és (2) bekezdésére alapította.

Megállapította, hogy a felperes honlapjáról letölthető a jelentkezési lap, amely egyben a rekordkísérlet regisztrálásáról szóló szerződést is tartalmazza, letölthető továbbá az a jegyzőkönyv, amelyet ki kell tölteni a jelentkezőnek. A weboldalon minden szükséges információ megtalálható, például a díjak nagyságára vonatkozóan is, így megismerhető az eljárási rend, a regisztrálás menete,

az bárki számára hozzáférhető, azaz nem minősül üzleti titoknak.

A regisztrálási folyamat során létrejövő adatbázis, amely nem vitásan a felperesi cég által működtetett számítógépen került tárolásra, az adott rekorddal kapcsolatos minden adatot tartalmazza, köztük a résztvevő adatait, elérhetőségeit is. A felperesi cégnél ehhez az adatbázishoz a II. rendű alperesen kívül más is hozzáférhetett, illetve hozzáférhet, ennek titokban tartása érdekében a felperes, mint jogosult semmilyen intézkedést nem tett, ezen adatbázisnak az illetéktelenek által történő megszerzése és felhasználása adott esetben nem sértené vagy veszélyeztetné a felperes érdekeit, mivel a rekordkísérletek jellegénél fogva valóban az az életszerű eljárási rend, amelyet az alperesek előadtak. Ezen túlmenően a felperesnek azt sem sikerült kétséget kizáróan bizonyítania az eljárás során, hogy az alperesek kifejezetten a nála nyilvántartott adatbázisból dolgoztak volna és használták volna fel 2013 évtől kezdődően ezeket az adatokat a rekordkísérletekhez. A felperes ebben a körben bizonyítási indítványt nem jelentett be. Bizonyítottság hiányában a jogsértés megállapítására nincs mód, így az elsőfokú bíróság az egyéb jogkövetkezményekre vonatkozó felperesi keresetet sem találta alaposnak.

A határozattal szemben a felperes és az I. rendű alperes élt fellebbezéssel.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset szerinti döntés meghozatalát kérte.

Alapvetően tévesnek találta az elsőfokú ítélet azon álláspontját, mely szerint nem állapítható meg az üzleti titoksértés, hangsúlyozva, hogy a felperes honlapján nem hozzáférhetőek a díjak. Ezeket egyebekben úgy kell kialakítani, hogy a helyszínhez, az időtartamhoz kell arányosítani, fix tételeket is szerepeltetve. A felperesnek érdeke volt, hogy az adatok ne kerüljenek nyilvánosságra, a rekordokkal kapcsolatban minden megjelenés, publikáció, riport a felperesen keresztül történt, hiszen ezek az információk képezték az újabb rekordok generálásának lehetőségét. Állítása szerint az I. rendű alperes honlapján szereplő regisztrált rekorderek között több olyan rekorder is van, amely korábban a felperessel állt szerződéses viszonyban, a II. rendű alperes a cégen keresztül megbízási díjat is kapott, összességében ő kezelte ezeket az adatokat, és mint megbízottat titoktartási kötelezettség terhelte a megbízás teljesítése során a Ptk. rendelkezései szerint.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó részének megváltoztatását, és a csatolt megbízási szerződés, valamint a tételes tevékenységi kimutatás alapján - 40 óra és 20.000 forint + áfa óradíj figyelembevételével - megállapított 800.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj, és - 8 óra és 3.000 forintos óránkénti költség figyelembevételével megállapított - 24.000 forint utazási költségtérítés megállapítását kérte.

A II-IV. rendű alperesek csatlakozó fellebbezést terjesztettek elő a perköltségre vonatkozóan, amelyet a másodfokú tárgyaláson visszavontak.

A felek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítéletnek az ellenérdekű peres fél fellebbezésével támadott része helybenhagyására irányult.

A felperes és az I. rendű alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és az alapján helytálló érdemi döntést hozott. Ítélete jogi indokait a Fővárosi Ítéltábla mindenben osztotta, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel azok közül az alábbiakat hangsúlyozza.

A felperes üzleti titka sérelmének megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy az I. rendű alperes 2013 januárjától kezdődően a felperes által kitalált és kidolgozott módszerrel az ügyfelek és partnerek adatainak felhasználásával végezte a rekordkísérletek regisztrálását díj ellenében. Állítása szerint az I. rendű alperes tevékenysége a felperes által korábban végzett tevékenység folytatása adatainak és kidolgozott eljárásának engedély nélküli felhasználásával. Kérte a jogsértés megállapításán túl objektív és szubjektív szankciók alkalmazását is.

Az állított jogsértés időpontjában hatályban volt 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. §-ának (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 81. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint személyhez fűződő jogokat sért aki üzleti titok birtokába jut és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél. Üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala illetéktelen által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult - ide nem értve a Magyar Államot - jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.

Az üzleti titok a jogszerűen működő üzlettel és ennek működésével kapcsolatos olyan adat, amelynek illetéktelen személy tudomására jutása az üzlet zavartalan, biztonságos működését vagy anyagi érdekeit veszélyezteti. Az üzleti titok megsértése személyhez fűződő jogot is sért, ha a titok ismerője azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél. E visszaélés körébe tartozik a jogosulatlan felhasználás vagy illetéktelen személy részére történő hozzáférhetővé tétel is.

A rendelkezésre álló peradatokból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett arra, hogy a felperes honlapjáról megismerhető eljárási rend, amely a rekordkísérletek regisztrálására vonatkozik, ezért nem tekinthető üzleti titoknak, míg a regisztrálási folyamat során létrejövő adatbázissal kapcsolatosan a felperes, mint jogosult semmilyen intézkedést nem tett annak titokban tartása érdekében. A nem vitatott peradatok szerint a perbeli adatbázis kezelése úgy történt, hogy minden szükséges információ a felperes irodájában működő számítógépen került tárolásra, amelyhez a felperes bármely alkalmazottja hozzáférhetett, azokat jelszóval nem védték. A felperes honlapján szerepelt a regisztráció módjáról szóló tájékoztató, amelyből megismerhetőek voltak a díjak is. Ennek ellenkezőjére alaptalanul hivatkozott a felperes a fellebbezésében. Mindezek alapján helytállóan döntött a kereset elutasításáról.

Nem volt alapos az I. rendű alperes fellebbezése sem. Az iratokból kitűnően az alperesek képviselője a hivatkozott megbízási szerződéseket a tárgyalás berekesztését követően nyújtotta be a bíróságra, ezért nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor a megbízási szerződéseket nem vette figyelembe és az ügyvédi munkadíjról a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja alapján határozott az I. rendű alperes perköltsége tekintetében.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint, helyes indokai alapján helybenhagyta.

Mind a felperes, mind az I. rendű alperes fellebbezése eredménytelen maradt, míg a II.-IV. rendű alperesek a csatlakozó fellebbezésüket a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatukkal visszavonták, ezért a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése,

valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és az Itv. 58. §-ának (7) bekezdése alapján kötelezte a feleket.

Budapest, 2016. október 13.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: